

Księga Rodzaju

Rozdział 38

Juda i Tamar

1. W owym czasie odszedł Juda od braci swoich i przyłączył się do męża z Adullam, imieniem Chira. 2. Tam ujrzał Juda córkę męża kananejskiego, imieniem Szua i pojął ją za żonę, i obcował z nią. 3. A ona poczęła i urodziła syna, któremu dał na imię Er. 4. I poczęła znowu, i urodziła syna, i nazwała go Onan. 5. Potem jeszcze urodziła syna i nazwała go Szela. Przebywała zaś w Kezybie, gdy go urodziła. 6. Juda wziął dla Era, swego pierworodnego, żonę, której było na imię Tamar. 7. Lecz Er, pierworodny Judy, czynił zło przed Panem i dlatego Pan pozbawił go życia. 8. Wtedy rzekł Juda do Onana: Obcuj z żoną brata swego i wypełnij wobec niej obowiązek powinowatego, aby zachować potomstwo bratu twemu. 9. Lecz Onan, wiedząc, że to potomstwo nie będzie należało do niego, ilekroć obcował z żoną brata swego, niszczył nasienie swoje, wylewając je na ziemię, aby nie wzbudzić potomstwa bratu swemu. 10. Panu nie podobało się to, co czynił, dlatego i jego pozbawił życia. 11. Wtedy rzekł Juda do Tamary, synowej swojej: Zamieszkaj jako wdowa w domu ojca twego, aż podrośnie Szela, syn mój. Myślał bowiem: Niech przynajmniej on nie umrze, podobnie jak jego bracia. I poszła Tamar, i mieszkała w domu ojca swego. 12. A po upływie wielu dni umarła córka Szuy, żona Judy. Gdy minął czas żałoby, poszedł Juda z przyjacielem swoim Chirą z Adullam do Timny, do tych, którzy strzygli jego owce. 13. A gdy doniesiono Tamarze, że jej teść idzie do Timny, aby strzyc swoje owce, 14. Zdjęła z siebie szaty wdowie, okryła się i otuliła zasłoną, i usiadła przy bramie wejściowej do Enajim, położonego przy drodze do Timny, bo wiedziała, że Szela już dorósł, a nie dano mu jej za żonę. 15. A gdy ją Juda zobaczył, myślał, że to nierządnicą, bo zakryła swą twarz. 16. Wtedy zszedł z drogi ku niej i rzekł: Pozwól, że będę obcował z tobą! Nie wiedział bowiem, że to była jego synowa. I odpowiedziała: Co mi dasz za to, że będziesz obcował ze mną? 17. Rzekł: Poślę ci koźlątko z trzody. A ona rzekła: Czy dasz zastaw, póki go nie przyślesz? 18. Rzekł: Co ci mam dać w zastaw? A ona powiedziała: Swoją pieczęć, swój sznur i swoją laskę, którą masz w ręku. Wtedy dał jej i obcował z nią. A ona poczęła z niego. 19. Po czym wstała i odeszła; a zdjawszy z siebie zasłonę, odziała się w szaty wdowie. 20. Potem posłał Juda koźlątko przez przyjaciela swego z Adullam, aby odebrać zastaw z ręki owej kobiety, ale jej nie znalazł. 21. A gdy pytał mężów tej miejscowości, mówiąc: Gdzie jest nierządnicą, która siedziała przy drodze w Enajim? Ci odpowiedzieli: Nie było tu nierządnicy. 22. Wrócił więc do Judy i rzekł: Nie znalazłem jej, lecz i ludzie miejscowi powiedzieli: Nie było tu żadnej nierządnicy. 23. Wtedy rzekł Juda: Niech sobie to zatrzyma; obyśmy tylko nie stali się pośmiewiskiem. Posłałem przecież to koźlątko, a ty jej nie znalazłeś. 24. Po upływie około trzech miesięcy doniesiono Judzie: Tamara, synowa twoja, dopuściła się wszeteczeństwa i jest brzemienna z nierządu. Wtedy Juda rzekł: Wyprowadźcie ją i spalcie! 25. A gdy wyprowadzono ją,

posłała do teścia swego i kazała mu powiedzieć: Jestem brzemienna z męża, do którego należą te rzeczy. I rzekła: Rozpoznaj, czyja to pieczęć, sznur i laska? **26.** Wtedy Juda poznał je i rzekł: Ona jest sprawiedliwsza niż ja, bo nie dałem jej synowi memu, Szeli. Potem już z nią nie obcował. **27.** Gdy zbliżył się czas jej porodu, okazało się, że w łonie jej były bliźnięta. **28.** A gdy rodziła, jedno wysunęło rączkę; wtedy położna wzięła nić szkarłatną i uwiązała ją wokoło rączki, mówiąc: Ten wyszedł pierwszy. **29.** Lecz zdarzyło się, że ono cofnęło rączkę swoją, i wyszedł z łona brat jego. Wtedy rzekła: Jakżeś to sobie utorował przejście! I nazwano imię jego Peres. **30.** A potem wyszedł brat jego, na którego rączce była nić szkarłatna. I nazwano imię jego Zerach.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01